

نویسنده: جزیکا کوربیت «Jessica Corbett».

جزیکا

منبع و تاریخ نشر: کمان دریم «06-05-2024»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

پس از حمله اسرائیل به رفح غزه در 6 می 2024 دود از ساختمان ها بلند می شود). عکس: عابد رحیم خطیب/آنادولو از طریق گتی ایماژ)

**جنایتکاران جنگی": اسرائیل پس از موافقت
حماس با آتش بس به رفح حمله کرد**

**'War Criminals': IDF Strikes Rafah After
 Hamas Agrees to Cease-Fire**

"چرا؟" او فر کاسیف، قانونگذار اسرائیلی، این سوال را مطرح کرد. زیرا کشتن فلسطینی ها برای دولت اسرائیل مهم تر از نجات اسرائیلی ها است

اسرائیل روز دوشنبه حملاتی را به رفح در جنوب نوار غزه انجام داد، علیرغم اینکه حماس علناً موافقت خود را با پیشنهاد آتش بس و آزادی گروگان ها از سوی میانجیگران مصر و قطر تایید کرد. نیروهای دفاعی اسرائیل در شبکه های اجتماعی اعلام کردند که «در حال حاضر ارتش اسرائیل در حال انجام حملات هدفمند علیه اهداف تروریستی حماس در شرق رفح است، شهری که بیش از یک میلیون فلسطینی از 7 اکتبر به آنجا گریخته اند، زمانی که اسرائیل یک جنگ تلافی جویانه را آغاز کرد که قبلاً دست کم (34735) نفر در غزه کشته و (78108) نفر دیگر زخمی شد.

اوایل دوشنبه، ارتش اسرائیل اعلامیه هایی را منتشر کرد که در آن ساکنان و پناهندگان در آن بخش از رفح را به نقل مکان به نوار بی در امتداد سواحل غزه هدایت کرد، بدون توجه به هشدارهای جامعه بین المللی و گروه های بشردوستانه مبنی بر اینکه حمله گسترده اسرائیل به این شهر شلوغ، غیرنظامیان را بیشتر به خطر می اندازد. و تلاش های امدادی را فلج میکند.

بدیهی است که نتانیا هو می خواهد این جنگ نسل کشی به طور نامحدود ادامه یابد تا بتواند در قدرت بماند.

حمله دولت اسرائیل به رفح و رد پیشنهاد مورد حمایت حماس علاوه بر برانگیختن خشم در سراسر جهان، با انتقاد مردم سراسر اسرائیل مواجه شد. آسوشیتد پرس گزارش داد که "هزاران اسرائیلی دوشنبه شب در سراسر کشور تظاهرات کردند و خواستار توافق فوری برای آزادی گروگان هایی شدند که هنوز در نوار غزه نگهداری می شوند."

اوفر کاسیف، یکی از اعضای کنست که در اوایل سال جاری به دلیل حمایت از پرونده نسل کشی جاری آفریقای جنوبی علیه اسرائیل در دیوان بین المللی دادگستری (ICJ) تقریباً توسط قانونگذاران اسرائیلی دیگر اخراج شد، دوباره از دولت خود خواست تا او را بپذیرد.

کاسیف روز دوشنبه گفت: «تانک ها و پیاده نظام اسرائیلی در حالی که هواپیماها از بالا بمباران می کنند، وارد شرق رفح می شوند، درست چند ساعت پس از تصمیم حماس مبنی بر پذیرش معامله تبادل گروگان ها و اسرا.» چرا؟ زیرا کشتن فلسطینیان برای دولت اسرائیل مهمتر از نجات اسرائیلی ها است. جنایتکاران جنگی! — (@)

دفتر بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی روز دوشنبه اعلام کرد:

«کابینه جنگ عصر امروز به اتفاق آرا تصمیم گرفت اسرائیل به عملیات خود در رفح ادامه دهد تا به حماس فشار نظمی وارد کند تا آزادی گروگان های خود را پیش ببرد و به اهداف دیگر دست یابد.

« جنگ »

کابینه جنگ اسرائیل همراه با نخست وزیر شامل یوآو گالانت وزیر دفاع و بنی گانتز، رئیس سابق ستاد کل ارتش اسرائیل به همراه سه ناظر است.

نتانیا هو افزود: « در حالی که پیشنهاد حماس با خواسته‌های اصلی اسرائیل فاصله زیادی دارد، اسرائیل یک هیئت عالی رتبه به مصر اعزام خواهد کرد تا امکان دستیابی به توافق بر سر شرایط قابل قبول برای اسرائیل را به حداکثر برساند».

این چیزها دیگر کسی را فریب نمی دهد. اسرائیل این توافق را رد کرد. نتانیا هو علناً این را گفت. نیرنگی وجود ندارد — (@)

رویترز گزارش داد که "یک مقام اسرائیلی گفت که این توافق برای اسرائیل قابل قبول نیست زیرا شرایط "نرم تر" شده است.

به گزارش این خبرگزاری، **بخش اول** یک طرح سه مرحله‌ای که حماس - که نزدیک به دو دهه است غزه را تحت کنترل دارد - موافقت کرد شامل توقف 42 روزه درگیری‌ها، آزادی 33 گروگان توسط این گروه و برخی فلسطینی‌ها می‌شود. در زندان‌های اسرائیل، عقب نشینی نسبی ارتش اسرائیل، و حرکت آزاد در منطقه محاصره شده.

مرحله دوم «دوره 42 روزه دیگری است که شامل توافقی برای بازگرداندن «آرامش پایدار» به غزه است، زبانی که یک مقام در جریان مذاکرات گفت که حماس و اسرائیل برای بحث درباره «آتش بس دائمی» به توافق رسیده اند. رویترز توضیح داد: «خارج از میز».

این مرحله همچنین شامل خروج بیشتر نیروهای اسرائیلی و آزادی برخی از سربازان و نیروهای ذخیره توسط حماس است.

مرحله سوم شامل تبادل اجساد است. بازسازی غزه با نظارت مصر، قطر و سازمان ملل متحد؛ خروجی اضافه شد و به محاصره کامل نوار پایان داد.

اندکی پیش از آغاز حملات دوشنبه شب اسرائیل به **رفح**، **استفان دو جاریک**، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل متحد، **آنتونیو گوترش**، گفت که دبیرکل سازمان ملل متحد "تکرار درخواست مبرم خود را از دولت اسرائیل و رهبری حماس برای انجام اقدامات بیشتر تکرار می کند. باید توافقی محقق شود و رنج کنونی متوقف شود."

سخنگو با ابراز نگرانی در مورد عملیات قریب الوقوع اسرائیل در رفح، گفت که "ما در حال حاضر شاهد تحرکات مردم هستیم - بسیاری از این افراد در شرایط انسانی ناامید کننده هستند و بارها آواره شده اند. آنها به جستجوی امنیت می پردازند که بارها رد

شده است. دبیرکل به طرفین یادآوری می‌کند که حفاظت از غیرنظامیان در حقوق بین‌الملل بشر دوستانه مهم است

دیگر مقامات سازمان ملل هشدار داده اند که حمله به رفح برای بیش از 1.4 میلیون فلسطینی در آنجا، از جمله (600000) کودک، چه معنایی خواهد داشت. رهبران حامی بشر دوستانه و سیاسی، از جمله سناتور برنی سندرز (I-Vt) - که روز دوشنبه از **جو بایدن** رئیس‌جمهور خواست تا بر موضع قبلی خود مبنی بر اینکه حمله به شهر "خط قرمز" است و "به تمام کمک‌های نظامی تهاجمی خاتمه می‌دهد، پا بپند بماند، همینطور است. به اسرائیل".

نیهاد عواد، مدیر اجرایی ملی شورای روابط اسلامی آمریکایی، شامگاه دوشنبه تماس مشابهی صادر کرد و هشدار داد که «دولت اسرائیل مصمم است از حمایت مالی، نظامی و دیپلماتیک آمریکا برای پاکسازی قومی آنچه از غزه باقی مانده و مرتکب قتل عام دیگری شود، استفاده کند».

عواد با اشاره به مشکلات حقوقی رهبر اسرائیل ادامه داد: رئیس‌جمهور باید در مقابل بنیامین نتانیاهو بایستد و اقدامات مشخصی برای پایان دادن به نسل‌کشی انجام دهد. نخست‌وزیر نه تنها با عواقب بالقوه‌ای در مقیاس جهانی برای آنچه که دیوان بین‌المللی دادگستری آن را یک جنگ نسل‌کشی "قابل قبول" در غزه می‌داند، بلکه با محاکمه فساد در کشور خود نیز مواجه است.

عواد گفت: بدیهی است که نتانیاهو می‌خواهد این جنگ نسل‌کشی به طور نامحدود ادامه یابد تا بتواند در قدرت بماند، از زندان اجتناب کند و خواسته‌های کابینه راست افراطی و نژادپرستانه خود برای نابودی کامل غزه و کشتار مردم آن را برآورده کند. زمان زیادی است که بایدن به همدستی ملت ما در این نسل‌کشی قرن بیست و یکم پایان دهد.» — (@)

بر اساس گزارش کاخ سفید، **بایدن** پیش از حملات ارتش اسرائیل در روز دوشنبه تلفنی با نتانیاهو صحبت کرد و "موضع روشن خود را در مورد رفح تکرار کرد." آنها همچنین در مورد مذاکرات گروگان‌گیری، کمک‌های بشر دوستانه، هولوکاست و یهودی ستیزی بحث کردند.

تریتا پارسی، معاون اجرایی موسسه کوئینسی برای دولت‌های مسئول، نیز پیشنهاد کرد که نخست‌وزیر اسرائیل به دلایل شخصی خواهان ادامه خونریزی در غزه است.

پارسی گفت: "نتانیاهو خواهان پایان جنگ نیست، زیرا لحظه‌ای که جنگ تمام شود، دوران سیاسی او نیز به پایان می‌رسد. و حکم زندان او آغاز خواهد شد." با این حال، بایدن هفت ماه به نتانیاهو موکول شده است.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

جسیکا عاشق کاوش در تلاقی سیاست، سلامت عمومی و محیط زیست از طریق تحقیق و گزارش است. او همچنین در مورد حقوق بشر و مدنی، جنسیت و تمایلات جنسی، صلح و جنبش های کارگری کنجکاو است. جسیکا از کالج ایتاكا فارغ التحصیل شد و لیسانس هنر را در روزنامه نگاری و سیاست با گرایش مطالعات بین المللی گرفت. او در حال حاضر در پورتلند، مین زندگی می کند، جایی که او سردبیر ارشد *Common Dreams* است.

او به عنوان یک مسافر، با زدید کننده کنسرت و گردآورنده کتاب، گهگاه در *GoodReads* نقد می نویسد. جسیکا یک رقصنده و یوگی آموزش دیده (که درباره او نوشته است)، یک آجیل سالم است که میل زیادی به قهوه سیاه قوی، توت فرنگی با پوشش شکلاتی و کیک شکلاتی آلمانی دارد. هر زمان که او لحظه ای آزاد داشته باشد، از ورزش های توییتر و شیکاگو لذت می برد. او در حومه غربی شیکاگو، ایلینویز به دنیا آمد و بزرگ شد.

جسیکا به صورت مستقل حقایق را بررسی کرده است - *The Making of a Dream and Invisible Child*، برنده جایزه پولیتزر 2022 برای غیرداستانی عمومی - و همچنین مقالاتی برای چندین رسانه از جمله مجله *Splinter*، *Rolling Stone* (سابق) *Fusion*، و *VICE*، با تمرکز بر فرم طولانی و ویژگی های پیچیده قانونی. او برای *In This Times*، مجله ای در شیکاگو که در دوران کالج برای آن کارآموزی کرد، می نویسد و حقیقت را بررسی می کند.

در سال 2014، جسیکا برای *The Ithaca Voice* اخبار سیاسی ایالت نیویورک را پوشش داد. او به مدت شش ماه به عنوان کارآموز در تحریریه برای مجله ملت کار کرد. او از آن زمان برای بررسی حقایق آزاد به کشور بازگشته است و برای مدیر کارآموزی و معاون ارتباطات در هنگام تعطیلات به کشور بازگشته است. برای مدیر کارآموزی، جسیکا بر بررسی کننده های واقعیت نظارت می کرد و با بخش کپی برای بستن نسخه های چاپی مجله و تهیه مقالات روزانه برای وبسایت هماهنگ می کرد. برای معاون ارتباطات، او نوشتن و ویرایش رادیو و تلویزیون را رزرو کرد، یک پروژه تحقیقاتی را تکمیل کرد، یک الگوی جایزه تهیه کرد و مکاتبات رسمی با نمایندگان رسانه ها را مدیریت کرد. از تابستان 2011، او به عنوان داوطلب با سازمان ملل متحد مدل بین المللی شیکاگو، که بیش از 1200 دانش آموز دبیرستانی را از سراسر جهان برای کنفرانس سالانه چهار روزه به شیکاگو می آورد، بوده است. دانش آموزان در شبیه سازی های سیاسی شرکت می کنند که درک آنها از دیپلماسی و امور بین المللی را افزایش می دهد. جسیکا *CIMUN X* را به عنوان بهترین نماینده پس از کنفرانس 2014 ضبط کرد.

حضور در *CIMUN* به عنوان یک دانش آموز دبیرستان، اشتیاق جسیکا را برای کاوش در سیاست در نوشته هایش تقویت کرد. او شروع به توسعه مهارت های روزنامه

نگاری خود با کار برای *Kaneland Krier*، مجله خبری دانش آموزی برنده جایزه در دبیرستان خود کرد - و مهارت های چاپی، آنلین، پخش و رسانه های اجتماعی او در طول کالج از طریق چندین دوره کارآموزی و نقش های سردبیری با *Buzzsaw* به طور قابل توجهی *Buzzsaw* را بهبود بخشید. مجله و ایٹاکان.

در سال 2013، جسیکا به عنوان دستیار برای فیلم مستند *Meet Me at Equality* به کارگردانی دکتر دکنر به واشنگتن دی سی سفر کرد. جیمز رادا در مارس 1963 در واشنگتن این فیلم از شبکه وابسته به *D.C. PBS* پخش شد. پخش این تجربه به جسیکا اجازه داد تا فیلمسازی مستند را کشف کند و از مهارت هایی که به عنوان دستیار در *Newswatch 16* تلویزیون کالج ایٹاکا کسب کرده بود استفاده کند.

در اواخر همان سال، جسیکا برای تحصیل در مرکز کالج ایٹاکا لندن، از اقیانوس اطلس عبور کرد. هنگامی که در لندن بود، او برای صلح نیوز، یک روزنامه مردمی صلح و عدالت کار می کرد. او همچنین در یک فروشگاه آکسفام در نزدیکی *ICLC* داوطلب شد و به اروپا سفر کرد. جسیکا در مورد تحصیل در خارج از کشور و تحلیل رسانه ها در دوران کالج وبلاگ می نویسد و اکنون وبلاگی دارد که شامل روزنامه نگاری و مقالات شخصی او می شود.

در کالج ایٹاکا، جسیکا عضو برنامه دانش پژوه پارک، یک برنامه بورسیه معتبر بود که چهار سال شهریه جامع را برای دانشجویان کالج ایٹاکا روی اچ. مدرسه ارتباطات پارک دانش پژوهان برای پیشرفت تحصیلی و خدمات رسانه ای و اجتماعی انتخاب می شوند. انتظار می رود که آنها حداقل معدل 3.5 را حفظ کنند و موقعیت های رهبری فوق برنامه متعددی را به عهده بگیرند.

از طریق برنامه دانش پژوه پارک، جسیکا با آموزش دوره هایی برای بهبود سواد رسانه ای در بین دانش آموزان بورلی جی، در باشگاه رسانه، یکی از پروژه های خدمات گروهی این برنامه، شرکت کرد. مدرسه ابتدایی مارتین و دبیرستان ایٹاکا. در دفتر جوانان ایٹاکا، جسیکا کارگاه های دوربین *DSLR* باشگاه رسانه را برای بزرگسالان دارای معلولیت رهبری کرد. او همچنین به عنوان معلم در *South Hill Elem* خدمت کرد

جسیکا علاوه بر نوشتن مقاله، فید خبری پارک اسکولار را ویرایش و کپی می کرد. او همچنین حساب توئیتر برنامه را مدیریت کرد و گزارش سالانه پژوهشگر پارک را که شامل نمایه های محقق و جزئیات مربوط به فعالیت های برنامه است، ویرایش کرد. او به عنوان دستیار دفتر برنامه، یک موقعیت با حقوق، در طول دو فصل درخواست بهار، و به عنوان نماینده کلاس برای هیئت مشاوره پارک *Scholar* خدمت کرد.

در کالج ایتاکا، جسیکا در چندین سازمان پردیس، از جمله Be Irie ، The Front ، Row Foundation ، IC Human Rights ، Service Saturdays ، Media ، Alliance for People and the Planet (MAPP) و کمیته بازپرداخت کابینه ارشد در سال 2015 شرکت کرد. او یکی از اعضای برنامه افتخارات کالج، انجمن روزنامه‌نگاران حرفه‌ای، فی کاپا فی و لامبدا پی اتا بود. در سال 2015، جسیکا جایزه هیئت علمی دیپارتمان روزنامه‌نگاری کالج ایتاکا را دریافت کرد، که یکی از دانشجویان فارغ التحصیل این بخش را به دلیل پیشرفت تحصیلی استثنایی به رسمیت می‌شناسد.

جسیکا کوربیت

----- با تقدیم احترامات « 2024-05-09 »

Why the West needs to stay out of the unrest in Georgia

• Mass protests over a foreign influence bill has its roots in the delicate balance between Russia and transatlantic community

[Artin Dersimonian](#)[Anatol Lieven](#)

May 14, 2024

- Mass protests are roiling the Republic of Georgia as tens of thousands have taken to the streets against a proposed bill by the Georgian government on “foreign influence” that has worsened tension in an already polarized Georgian society.
- Under this [law](#), now before the Georgian parliament, NGOs, media organizations, and trade unions that receive more than 20% of their income from foreign sources would have to register as “organizations serving the interest of a foreign power” and would be monitored by the Justice Ministry.
- The Biden administration is now weighing in, with National security adviser Jake Sullivan saying Saturday’s protests showed that “the Georgian people are making their views known.”
- “Undeterred by intimidation tactics, tens of thousands of peaceful protestors turned out in rainy Tbilisi today to demand Georgian Dream withdraw the legislation,” he [said](#) in a statement posted on X.
- The Georgian parliament tabled an almost identical bill [last year](#) but withdrew it under domestic and international pressure. However, the ruling Georgian Dream party stressed that this withdrawal was only temporary. A very large proportion of Georgian NGOs get most of their financial support from Western grants (often from organizations funded directly or indirectly by the European Union, the U.S., and other Western states). And while officially apolitical, many of these groups are also aligned with the political opposition to the present government of the Georgian Dream Party — which of course explains the government’s desire to limit their influence.
- This law, and the ongoing protests, are also part of the intensifying cold war between Russia and the West, as well as Georgia’s increasingly precarious place in this struggle.
- On the one hand, the Georgian government — in power for the past 12 years — has actively pursued EU and (less determinedly) NATO membership. In December 2023, the EU granted Georgia candidate status. A large majority of the Georgian population [favors integration](#) with the EU and, to a lesser extent, NATO (goals that are enshrined in the country’s revised 2018 constitution). The government has [condemned](#) the Russian invasion of Ukraine and provided humanitarian [aid](#) to the Ukrainians.
- However, the opposition has alleged that the government is little more than a stooge of Moscow, covertly opposed to Georgia’s Western path. They have dubbed the NGO law a “Russian law”, and President Salome Zourabichvili (a French-born former government ally who now sides with the opposition) has [accused](#) the government of "sabotaging our path (to Europe) and our future."
- For its part, the Georgian government and many ordinary Georgians vividly remember the Georgian-Russian war of 2008, when a [battle](#) over the separatist territory of South Ossetia led to Georgia’s crushing defeat. It is also remembered that despite profuse statements of

friendship, support and partnership, the U.S. refused to intervene to save Georgia. The government has therefore been determined to avoid being drawn into new conflict with Russia. Remembering this, opposition members do not actually call for Georgia to join the war against Russia, though they accuse the government of siding with the Kremlin. This appears to reflect the strong [feelings](#) of most ordinary Georgians, who are deeply opposed to a new conflict.

- Georgia [has not adopted](#) most of the Western sanctions against Moscow, and as a result has greatly benefited from a surge in trade with Russia. Tbilisi has also sought to expand its economic options from its largely binary West-Russia format through increased [trade and investment ties](#) with Turkey, in addition to a newly-established strategic [partnership](#) with Beijing in 2023.
- Meanwhile, like populist parties across Europe and North America, the Georgian government has also [channeled](#) the hostility of conservative sections of Georgian society to the EU's cultural agenda, especially concerning LGBTQ issues.
- In 2012, the billionaire Bidzina Ivanishvili, who led the original Georgian Dream-Democratic Georgia coalition to victory and has remained the party's financial backer and *éminence grise* ever since, [declared](#) that the party would “drop Cold War rhetoric” against Russia while doing a “better job of defusing the real causes of the explosive situation” in the region. Ivanishvili, who made his fortune in Russia in the 1990s before transferring it to the West and Georgia, stressed Georgian Dream's commitment “to becoming an integral part of European and Atlantic institutions,” but also emphasized the need to be “realistic about Georgia's possibilities” and “abandon saber-rattling” against Russia. These objectives have characterized the party policy up until the present.
- Not surprisingly, Western NGOs and governments have been strongly [critical](#) of the NGO law, which they see as “incompatible with Georgia's European path” and evidence both of growing authoritarianism and of Moscow's influence. In response, Georgian Dream has become strongly critical of Western interference in Georgia, which (rightly or wrongly) they now see as focused on supporting the Georgian opposition to overthrow the government through street power.
- Ivanishvili has [accused](#) a “global party of war” of seeking to use Georgians as their “cannon fodder” by drawing them into a catastrophic new conflict with Moscow: “The financing of NGOs, which presents itself as help for us, is in reality for strengthening (foreign) intelligence agencies, and for bringing them to power.”
- In these fraught circumstances, anyone who wishes to see Georgia prosper on the path to the EU should have an interest in reducing the tension. The West is correct to criticize the NGO law (though we should remember that most Americans would consider it absolutely intolerable if foreign institutions, especially ones linked to foreign states, played the leading part in funding de facto political groups within the U.S.).
- However, Western governments and NGOs should be very careful not to allow condemnation of the law and sympathy for protests against it to become support for efforts actually aimed at overthrowing the elected Georgian government. Any such strategy would betray the West's own commitment to democracy, and would tend to encourage any government around the world that faced Western criticism to adopt increasingly authoritarian means to suppress dissent.
- Elections in Georgia are scheduled for October, and the West should of course do its utmost to ensure that they are free and fair.
- We need to remember that Georgia is indeed in a precarious position, both in security terms and economically, and that it is only prudent to exercise caution in its approaches to Russia — which is near, while the EU and US are far. We should also remember that the only legitimate way to change an elected government is through elections, and we should try to

ensure that a majority of Georgians have the chance to express their opinion — not ours — of their government in October.

- Finally, in the generation after independence from the Soviet Union, Georgia was repeatedly racked by civil strife (in the 1990s, tipping over into civil war). This did not help Georgia’s European path — and will not do so if it is repeated in future.

[Artin Dersimonian](#)

Artin DerSimonian is a junior research fellow in the Eurasia program at the Quincy Institute for Responsible Statecraft. He earned a Masters of Science in Russian, East European, and Eurasian studies from the University of Glasgow in 2022, where his thesis focused on ‘The Decline of a pro-German Foreign Policy in late Imperial Russia, 1878-1890.’

The views expressed by authors on Responsible Statecraft do not necessarily reflect those of the Quincy Institute or its associates.

[Anatol Lieven](#)

Anatol Lieven is Director of the Eurasia Program at the Quincy Institute for Responsible Statecraft. He was formerly a professor at Georgetown University in Qatar and in the War Studies Department of King’s College London.

The views expressed by authors on Responsible Statecraft do not necessarily reflect those of the Quincy Institute or its associates.

- Demonstration at Georgia's Parliament in Tbilisi on May 12, 2024, the night before the vote on a law on foreign influence. (Maxime Gruss / Hans Lucas via Reuters)

From Your Site Articles

